

că sînt pregătiți să se gîndească la o lucrare pe cîmpul de misiune sau la o altă formă de slujire căreia să i se dedice complet.

Prilejurile de a lucra pentru Dumnezeu nu lipsesc; mai este mult de lucru. Provoacă-l pe fiecare membru al clasei să-L întrebe pe Dumnezeu cum ar putea să-l folosească. Îndeamnă-i pe elevi să se dedice lucrării pe care le-o arată Dumnezeu.

D. Rugăciune

Doamne Isuse, noi Îți mulțumim pentru darul dragostei. Te lăudăm pentru dragostea pe care ne-ai arătat-o în jertfa Ta de pe cruce. Apostolul Ioan ne-a spus că noi iubim pentru că Tu ne-ai iubit întîi. Fă să fim plini de Duhul Tău cel Sfînt și să ne simțim datori să folosim darurile pe care ni le-a dat Dumnezeu pentru binele bisericii și al altor credincioși. Ne rugăm aceste lucruri în Numele lui Cristos. Amin.

E. De ținut minte

Un singur Duh ne dă diferite daruri; cu toate acestea, dragostea trebuie să aibă întîietate.

LECTIA 13

Roada Duhului Sfînt

*Textul biblic: Galateni 5:13-26; 6:7-10
Contextul biblic al lecției: Galateni 5:13-6:10*

Galateni 5:13-26; 6:7-10

13. Fraților, voi ați fost chemați la libertate. Numai, nu faceți din libertate o pricină ca să trăiți pentru firea pămîntească, ci slujiți-vă unii alora în dragoste.

14. Căci toată Legea se cuprinde într-o singură poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși“.

15. Dar dacă vă mușcați și vă mîncăți unii pe alții, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.

16. Zic dar: umblați cîrmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pămîntești.

17. Căci firea pămîntească pofteste împotriva Duhului, și Duhul împotriva firii pămîntești: sînt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voțiți.

18. Dacă sînteți călăuziți de Duhul, nu sînteți sub Lege.

19. Și faptele firii pămîntești sînt cunoscute și sînt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrînarea,

20. închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjibile, certurile, zavistiile, mîniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide,

21. pizmele, uciderile, bețiile, îmibușările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu.

22. Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia,

23. blîndețea, înfrînarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.

24. Cei ce sînt ai lui Cristos Isus și-au răstignit firea pămîntească împreună cu patimile și poftele ei.

25. Dacă trăim prin Duhul, să și umblăm prin Duhul.

26. Să nu umblăm după o slavă deșartă, întăritîndu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții.

6:7. Nu vă înșelați: „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit“. Ce seamănă omul, aceea va și secera.

8. Cine seamănă în firea lui pămîntească, va secera din firea pămîntească putrezirea; dar cine seamănă în Duhul, va secera din Duhul viața veșnică.

9. Să nu obosim în facerea binelui; căci la vremea potrivită vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală.

10. Așadar, cît avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.

VERSETUL DE AUR: „Zic dar: umblați cîrmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pămîntești“ (Galateni 5:16).

Citirea zilnică a Bibliei

L. Duhul aduce noul, Ioel 2:28-32.

M. Viață în Duhul, Romani 8:9-17.

M. Duhul mijlocește pentru credincioși, Romani 8:18-30.

J. Duhul ne ajută să creștem spiritual, Romani 15:13-21.

V. Duhul ne dă preocupare pentru alții, Romani 14:13-23.

S. Duhul și natura omenească, Galateni 5:16-26.

D. Purtați-vă sarcinile unii altora, Galateni 6:1-8.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să producă roada Duhului în viața lor.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

I. Folosirea corectă a libertății (Galateni 5:13-15)

II. Viață în Duhul (Galateni 5:16-26)

III. Cum să cultivăm roada Duhului (Galateni 6:7-10)

Concluzie

A. Cum creștem roada

B. Roade în surplus

C. Aplicație

D. Rugăciune

E. De ținut minte

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

Cu ocazia primei sale călătorii misionare, Pavel a vizitat partea de sud a provinciei romane Galatia, întemeind biserici în Iconia, Lистра și Derbe (vezi Faptele 13–14). Așa cum spun mulți cercetători ai Noului Testament, apostolul a scris Epistola către galateni din Antiohia Siriei (în jurul anului 48 d.Cr.) bisericilor din Galatia, ca să-i protejeze pe acești noi credincioși de un pericol iminent.

Amenințarea venea din partea unor oameni pe care Pavel i-a numit „agitatori“ (Galateni 5:12, NIV). Acești oameni care tulburau liniștea au venit în bisericile din Galatia după plecarea lui Pavel, negînd slujba lui de apostol și predicînd că îndreptățirea vine, în parte, prin respectarea Legii iudaice. Așa că a fost necesar ca Pavel să-și dovedească atît slujba sa de apostol cît și mesajul său.

Cuprins de emoție, Pavel demonstrează în Galateni 1–2 că el a primit slujba de apostol și mesajul de la Cristos Cel înviat. În Galateni 3–4, Pavel susține că ascultarea de Lege nu poate niciodată îndreptăți pe cineva — un lucru pe care Legea nu a avut menirea să-l facă. Dimpotrivă, Legea ne arată nevoia noastră de a-L avea pe Cristos. Noi sîntem puși într-o relație corectă cu Dumnezeu prin faptul că ne încredem în lucrarea lui Isus de la Calvar.

În sfîrșit, în Galateni 5–6 Pavel discută viața celui care crede în Cristos. Aceasta este o viață de libertate, nu în sensul slujirii eului, ci în sensul ascultării de Dumnezeu și al slujirii altora. Un credincios nu poate să facă aceste lucruri prin propria sa putere, ci numai prin Duhul Sfînt. Cînd cineva este înzestrat de Duhul, roada Duhului va fi vizibilă în viața acelei persoane.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Chiar dacă cei mai mulți dintre noi am spune despre noi înșine că sîntem liberi, alegerile noastre sînt limitate de lucruri cum ar fi statura noastră fizică, capacitatea mintală și situația financiară. De asemenea, libertatea noastră este restrînsă de alegerile noastre. Noi alegem să ne căsătorim, să găsim un serviciu sau să împrumutăm o sumă mare de bani.

Anumite legi au fost adoptate cu scopul de a ne împiedica să facem abuz de libertatea noastră sau să le impunem altora voința noastră; cu toate acestea, noi ne socotim liberi.

Pe de altă parte, Biblia ne învață că omul despărțit de Dumnezeu este un sclav al păcatului și al propriului său eu. Este ușor să recunoaștem că bețivul este sclavul sticlei, dar rareori sîntem în stare să vedem legăturile egoismului și ale vanității care ne țin legați. Totuși, în momentele noastre de sinceritate, cei mai mulți dintre noi sîntem de acord că înclinația noastră naturală este să acționăm mînați de propriile noastre interese.

Cum putem noi ieși din această stare nenorocită? Viețile noastre trebuie să fie schimbate de Cel care S-a dat pe Sine pentru alții și care a făcut toate lucrurile în așa fel încît să-I facă plăcere Celui care L-a trimis.

I. Folosirea corectă a libertății (Galateni 5:13-15)

Biblia afirmă că omenirea este născută în robia păcatului și nu este în stare să scape din ghearele lui (vezi Psalmii 51:5; Romani 6:16). Rabinii primului secol i-au învățat pe oameni că „purtarea jugului Legii“ — ascultarea cu strictețe de Lege — îl eliberează pe om de robia păcatului. Pavel spune că ascultarea de Lege este un „jug al robiei“, pentru că adevărata libertate poate fi cîștigată numai prin faptul că cineva devine un copil al lui Dumnezeu (Galateni 5:1).

Totuși, după ce o persoană este eliberată și se bucură de libertatea lui Cristos, cum trebuie ea să folosească noua libertate pe care a dobîndit-o? În Galateni 5:13-15, apostolul Pavel expune patru gînduri cu privire la folosirea corectă a libertății creștine.

1. *Nu faceți abuz de libertate.* Primul gînd al lui Pavel este acela de a interzice complacerea în păcate. Libertatea creștină nu trebuie să fie folosită ca un prilej de desfătare în plăcerile păcatului.

2. *Folosiți libertatea în scopul de a vă sluji unii pe alții.* În timp ce Pavel interzice destrăbălarea în păcate, el subliniază și faptul că credincioșii sînt eliberați cu scopul de a putea fi slujitori unii altora. S-ar putea să pară contradictoriu faptul că galatenilor li se cere să nu fie robii Legii, ci să fie slujitori unul altuia. Totuși, expresia „slujiți-vă unii altora în dragoste“ (v. 13) descrie, în realitate, forma de libertate a credinciosului.

Ni-l putem imagina pe Pavel spunînd: „Dacă tot trebuie să trăiți în sclavie, iată aici o formă de sclavie în care vă puteți desfăta — sclavia de a vă

iubi unul pe celălalt“. În timp ce sclavia față de păcat duce la moarte, slujirea altora produce bucurie.

3. *Folosirea corectă a libertății împlinește Legea.* Pretutindeni în Galateni, Pavel afirmă că ascultarea de Lege nu produce nici mîntuire, nici sfințenie. Acum Pavel declară că cerințele de bază ale Legii sînt rezumate și împlinite prin slujirea reciprocă a credincioșilor (v. 14). Așa cum a spus Pavel mai înainte: „Singurul lucru care are valoare este credința care se exprimă prin dragoste“ (v. 6, NIV).

4. *Abuzul de libertate duce la distrugere.* O persoană care caută să se satisfacă pe sine de obicei ignoră interesele altora. Cînd două persoane egoiste se întîlnesc, acolo există o șansă mare de conflict. Limbajul folosit în versetul 15 parcă ne zugrăvește niște animale sălbatice care sînt angajate într-o luptă pe viață și pe moarte. Pavel nu ne spune exact ce a cauzat lupta dintre credincioșii galateni, dar se pare că problema se apropia de un punct critic înspăimîntător. Dacă galatenii nu-și vor rezolva neînțelegerile, părtășia lor va dispărea și biserica se va dezintegra.

Întrebarea 1

Care sînt cîteva cauze ale conflictelor din biserică astăzi?

(Răspuns) Răspunsurile la această întrebare sînt nenumărate, deși, în mod obișnuit, cauza de bază este egoismul. Uneori un conflict începe pentru că doi oameni sinceri nu sînt de aceeași părere cu privire la ce ar trebui să se facă într-o anumită problemă. Și totuși, și aici există loc pentru umilință și înțelegere (vezi Filipeni 2:1-4). Este destul de interesant faptul că, după cîte se pare, mai multe conflicte sînt declanșate de dezacordul cu privire la culoarea cu care trebuie zugrăvit interiorul bisericii decît de neînțelegeri cu privire la probleme doctrinare.

II. Viață în Duhul (Galateni 5:16-26)

Care este soluția pentru lucrurile care se întîmplau printre galatenii ce se mușcau și se mînceau unii pe alții? Trebuia să adopte biserica o regulă care să spună: „Mușcatul interzis?“ Greu de crezut. Nici o forță din exterior nu poate obliga pe cineva să iubească. Dragostea trebuie să fie generată de Duhul lui Dumnezeu, care este înăuntrul omului. Soluția pentru conflicte — și pentru orice păcat — este trăirea prin Duhul.

Ca să evite pericolul de a face din libertate un prilej de a păcătui, legalistul încearcă să pună prin lege limite comportamentului greșit. Această măsură nu va da niciodată rezultate. Trăirea prin Duhul, ne spune Pavel, este un al treilea mod de viață, care diferă de cedarea în fața impulsurilor păcatului, pe de o parte, și de legalism, pe de altă parte. Trăirea prin Duhul nu este o cale de mijloc între primele două, ci o autostradă care trece deasupra ambelor. Trăirea prin Duhul este deci soluția pentru a ține în frîu pofta, mîndria, mînia și lăcomia.

Dar ce înseamnă să trăim prin Duhul? Ca să ne exprimăm simplu, a trăi prin Duhul înseamnă să fim controlați de impulsurile lăuntrice care ne îndeamnă pe noi, ca și credincioși, să ascultăm de Dumnezeu (fără să uităm, desigur, că impulsurile Duhului sînt întotdeauna în armonie cu Cuvîntul lui Dumnezeu). Pavel descrie această viață prin trei expresii: umblați (v. 16), fiți călăuziți (v. 18), să umblăm (v. 25, NIV).

Cuvîntul grecesc tradus prin „umblați“ (v. 16) a fost folosit inițial pentru a descrie mișcarea fizică a umblării. Mai tîrziu, a fost folosit în sens etic, ca să indice un mod de viață religios. Pavel le aduce aminte galatenilor că ei au primit Duhul prin credința în Evanghelie și că prezența Lui printre ei a fost dovedită prin lucrări mărețe (3:2-5). Acum, Pavel le spune să lase ca prezența Duhului să fie cunoscută prin comportamentul lor. O persoană poate să țină pasul cu Duhul supunîndu-și propria sa voință (5:18) voii lui Dumnezeu și potrivindu-și comportamentul exterior (v. 16) cu voia lui Dumnezeu, care ne este descoperită de Duhul Său în Biblie.

Duhul Sfînt nu lucrează într-un vid. Pentru a-i edifica pe credincioși pentru luptă, el folosește rugăciunea, închinarea, Cuvîntul lui Dumnezeu și părtășia creștină. Pavel îl numește pe dușmanul nostru „firea pămîntească“ (v. 16; în original „carnea“, n.tr.). În acest context, „carnea“ semnifică natura fundamental păcătoasă a omenirii, care a fost coruptă prin căderea omului.

[Ar fi bine să afișezi următoarea listă pe tablă sau pe un panou.] Într-o listă incompletă de lucrări ale cărnii (vezi v. 20), Pavel enumeră 17 păcate, care pot fi împărțite în patru categorii:

● **Păcate de natură sexuală:** adulterul, imoralitatea sexuală, necurăția, desfrînarea.

● **Păcate de natură religioasă:** închinarea la idoli, vrăjitoria.

● **Păcate de natură socială:** ura, certurile, rivalitățile, mîniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, invidiile, uciderile.

● **Păcate tipice păgînilor:** bețiile, imbuibările.

Faptul că cineva devine creștin nu elimină influența cărnii în viața lui; dimpotrivă, începe o luptă. „Căci firea pămîntească [carnea] pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva firii pămîntești [cărni]: sînt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voțiți“ (Galateni 5:17). Influența cărnii este atît de mare încît credinciosul nu o poate birui de unul singur. Credinciosul este victorios numai dacă este condus de Duhul.

O persoană care are în viața ei unul sau mai multe păcate dintre cele amintite, ori nu este controlată de Duhul lui Dumnezeu, ori pur și simplu nu este credincioasă. Pavel ne avertizează că cel care practică aceste lucruri în mod obișnuit nu va moșteni niciodată Împărăția lui Dumnezeu. Dacă cineva trăiește în permanență o viață coruptă din punct de vedere moral, este evident că acea persoană nu este copilul lui Dumnezeu.

Spre deosebire de lucrările cărnii, Pavel alcătuieste o listă cu roada (singular) Duhului. Faptul că el folosește singularul ne arată că aceste calități constituie o unitate, asemănătoare unui ciorchine de struguri, spre deosebire de fructele care sînt bucăți separate. Fiecare element al ciorchinului trebuie să se manifeste în fiecare credincios. Expresia „a Duhului“ ne sugerează faptul că roada este produsă în viața credinciosului prin activitatea Duhului.

Roada Duhului poate fi prezentată sub formă de schiță în felul următor:

● **În raport cu Dumnezeu:** dragostea, bucuria, pacea.

● **În raport cu alți oameni:** îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine.

● **În raport cu noi înșine:** credințioșia, blîndețea, înfrînarea poftelor.

Este normal ca dragostea să fie în capul listei roadelor. Pavel a afirmat mai înainte că dragostea este adevărata expresie a credinței și că ea împlinește Legea (5:6, 13). Dragostea față de alții este o virtute caracteristică prin care trebuie să fie recunoscuți credincioșii (Ioan 13:35). Alături de dragoste, Dumnezeu le dă credincioșilor bucurie și pace. Dacă fericirea nu depinde de împrejurări, bucuria și pacea nu sînt tulburate de valurile necazurilor vieții (vezi Filipeni 4:4-7).

CEA MAI MARE DINTRE ELE ESTE DRAGOSTEA. Evanghelistul D.L. Moody a spus că virtuțile Duhului pot fi adunate sub un singur titlu: Dragostea. El a spus: „Bucuria este dragostea care tresaltă; pacea este dragostea în repaus; îndelunga răbdare este dragostea care îndură; bunătatea este dragostea în societate; facerea de bine este dragostea în acțiune; credințioșia este dragostea pe cîmpul de bătaie; blîndețea este dragostea în școală; înfrînarea poftelor este dragostea în curs de instruire“.

Un alt învățător biblic, J.C. Ryle, a spus: „Dragostea este numită cea mai mare dintre însușiri, deoarece este o însușire în care există o asemănare între credincios și Dumnezeuul lui. Dumnezeu nu are nevoie de credință... Nu există nimeni superior lui Dumnezeu, în care El să trebuiască să Se încreadă. Dumnezeu nu are nevoie de nădejde, fiindcă pentru El toate lucrurile sînt sigure, indiferent dacă sînt de domeniul trecutului, al prezentului sau al viitorului. Dar Dumnezeu este dragoste; și cu cît mai multă dragoste au copiii Lui, cu atît mai asemănători sînt ei Tatălui lor din ceruri“.

Umblarea în Duhul îi asigură credinciosului victorie asupra firii pămîntești: eliberare de sub povara și condamnarea legii și o viață roditoare. După aceea, Pavel ne dă un exemplu practic și un principiu important în ce privește felul în care această roadă trebuie cultivată.

Întrebarea 2

De ce nu sînt în stare legile să-l împiedice pe om să mai păcătuiască?

(Răspuns) Deși legile sînt bune, păcatul le folosește ca să încurajeze răzvrătirea (vezi Romani 7:7-13). De fapt, legile îi dau omului păcătos un obiect împotriva căruia să se răzvrătească.

Întrebarea 3

Cum poate fi o persoană sigură că umblă „prin Duhul“?

(Răspuns) Duhul nu împinge niciodată pe cineva să facă ceva contrar adevărului lui Dumnezeu descoperit în Biblie. Aceasta înseamnă că acea persoană are nevoie de o cunoaștere adecvată și corectă a Bibliei. Pe lîngă acest lucru, cel care este călăuzit de Duhul dă dovadă de calități după voia lui Dumnezeu.

III. Cum să cultivăm roada Duhului (Galateni 6:7-10)

Culegi ce semeni. Dacă semeni porumb, vei recolta porumb. Dacă semeni fasole, vei recolta fasole. Pavel se folosește de această lege de bază a naturii și o aplică comportamentului omenesc. Recolta păcatului este moartea. Recolta vieții în Duhul este viața veșnică. Aceasta este atît o lege naturală cît și o lege spirituală a lui Dumnezeu; Dumnezeu nu se lasă batjocorit.

Un principiu de bază al vieții este acela care ne spune că omul obține din efortul său ceea ce investește în efortul respectiv. Un om care își cheltuiește banii ca să-și satisfacă plăcerile senzuale și poftele lumești va aduna putrezirea. Pe de altă parte, dacă o persoană își hrănește natura spirituală și își folosește energia și resursele pentru a promova obiective spirituale, ea va culege o roadă spirituală.

Dar de obicei recolta spirituală se lasă mult așteptată; de aceea avem îndemnul: „Să nu obosim în facerea binelui“ (v. 9). Deși poate că adunarea roadei spirituale nu va avea loc atît de curînd, ea este un lucru sigur.

Întrebarea 4

Ce raport există între producerea roadelor și calitatea și cantitatea de sămînță semănată?

(Răspuns) Cere ca la această întrebare să răspundă acei membrii ai clasei care sînt grădinari sau agricultori. Ei vor ști din experiență că obții ceea ce ai semănat și că cu cît semeni mai mult, cu atît mai mult vei culege — aceasta cu condiția ca plantele care cresc să primească îngrijirea necesară.

Concluzie

A. Cum creștem roada

OBȚII CE AI SEMĂNAT. În timp ce era la țară, vizitînd pe un posibil client, un comerciant de echipament agricol s-a rătăcit. El s-a oprit la cea

mai apropiată locuință de fermieri. Când a ieșit din mașină a observat că terenul era aproape complet distrus. Casa trebuia vopsită, iarba din curte nu era tăiată, de pe acoperiș lipseau mai multe țigle, iar aleea de lângă casă era plină de mașini defecte. Pe prispă stătea un fermier, care arăta aproape ca și ferma lui.

Înainte de a cere îndrumări cu privire la drum, străinul a început să converseze.

„Cum merge cu recolta dumnevoastră de bumbac, domnule?“ a întrebat el.

„N-am nici un bumbac. Mi-e teamă că gărgărița de bumbac îl va distruge,“ a răspuns fermierul.

„Ei bine, dar porumbului dumnevoastră trebuie să-i meargă bine,“ a zis comerciantul zîmbind.

„N-am semănat nici porumb. Meteorologii au prezis că vremea va fi secetoasă.“

Încercînd încă o dată, omul a continuat: „Atunci, cum vă merg cartofii?“

„Ce cartofi?“ a întrebat fermierul. „N-ați auzit de invazia de gândaci de Colorado?“

Această anecdotă ne dă câteva idei cu privire la recoltarea roadei Duhului în viața noastră. Dacă nu se seamănă nici o sămînță, nu poate fi nici o recoltă. Nu poate exista nici o roadă a Duhului dacă nu depunem nici un efort. Deși expresiile „fiți călăuziți de Duhul“, „ trăiți prin Duhul“, „umblați cîrmuiți de Duhul“ par poate vagi, este clar că sînt porunci biblice care ne cer ca noi să cooperăm cu Duhul pentru a produce în viețile noastre aceste nouă virtuți creștine (Galateni 5:22, 23).

Pavel folosește această metaforă luată din agricultură, ca să ne ajute să înțelegem că producerea roadei spirituale comportă o cooperare cu Duhul (6:7, 8). Noi știm că pentru a obține rezultate în agricultură este nevoie din partea agriculturului de perseverență, de consecvență și de executarea lucrărilor la timpul potrivit. Fermierului care este leneș sau fermierului care se descurajează prea repede nu-i va merge afacerea prea multă vreme. Fermierul care irighează, fertilizează și cultivă pămîntul cu grijă este cel care culege o recoltă considerabilă.

Fermierul cel înțelept lucrează în cooperare cu legile naturale ale lui Dumnezeu, nu împotriva lor. El își plantează sămînța la timpul potrivit și așteaptă cu răbdare ca aceasta să crească, fiind încrezător că Dumnezeu va trimite ploaie și soare în cantitățile necesare. Multe din calitățile unui bun fermier au aplicație în viața spirituală, așa cum bine se vede.

Multe alte pasaje ale Noului Testament aruncă lumină asupra modului în care producerea roadei spirituale cere efort din partea credincioșilor. În Efeseni 5:18, Pavel îi îndeamnă pe credincioși să fie plini de Duhul. Acei

credincioși a căror viață este controlată de Duhul Sfînt vor avea în permanență o atitudine de închinare, vor fi în permanență mulțumitori, vor renunța la ei înșiși în folosul altor credincioși și vor urma modelul lui Dumnezeu pentru o familie de credincioși (v. 18-25).

Pe o listă ce conține îndrumări similare, dintr-o altă epistolă, Pavel subliniază necesitatea de a lăsa Cuvîntul lui Cristos să locuiască în mințile și în inimile noastre (vezi Coloseni 3:16-20). Într-adevăr, trăirea Bibliei în viața de fiecare zi este o parte a procesului de producere a roadei Duhului.

Întrebarea 5

Care sînt cîteva lucruri care ne pot face să „obosim în facerea binelui“?

(Răspuns) Ne putem simți oboșiți atunci cînd alții nu apreciază ceea ce facem. Cînd rezultatele eforturilor noastre întîrzie să-și facă apariția, ne putem simți descurajați. Este important să ne aducem aminte că Dumnezeu este preocupat de viața noastră privită în ansamblu, și nu doar de părți izolate din viața noastră.

Întrebarea 6

Puteți numi cîteva lucruri practice legate de cultivarea roadei Duhului în viețile noastre?

(Răspuns) Ar fi o idee bună să ne întoarcem la grădinari și la agricultori și să-i întrebăm ce fac ei ca să fie siguri de o recoltă bogată.

Iată cîteva idei:

1. Plantează timpuriu. Nu petrece cea mai mare parte a vieții tale pentru tine însuși, așteptînd să-I dai lui Dumnezeu ceea ce ți-a mai rămas din ea.
2. Plantează cu sîrguință. Nu te lăsa descurajat de eșecurile din trecut. Nu aștepta ca puține semințe, împrăștiate cu jumătate de inimă, să producă o recoltă bogată.
3. Păzește cultura de cei care o pot prăda. Sînt mulți cei care încearcă să ne întoarcă de la ce este bun și drept.
4. Udă cu generozitate. Acest lucru se face prin studierea Cuvîntului.
5. Îngrijește bine ceea ce ai semănat. Aceasta are menirea de a elimina buruienile ispitei și lipsa de consacrare ce pot sufoca plantele care cresc.

B. Roade în surplus

Toți am auzit despre Sherlock Holmes și credinciosul lui asociat, dr. Watson. Mulți cunosc faptul că Holmes și-a folosit extraordinara putere de observație pentru a dezlega misterul unor crime. Și totuși, cîți dintre noi știm că Holmes a susținut că observația și deducția sînt mult mai necesare religiei decît investigației criminale?

Într-un paragraf izolat din *The Adventure of the Naval Treaty*, Holmes este surprins studiind un trandafir. Watson povestește: „El a trecut pe lângă canapea spre fereastra deschisă, și a luat în mînă tulpina ofilită a unui

trandafir, uitându-se în jos la amestecul gingaș de roșu-închis și verde. Pentru mine, aceasta a fost o nouă fațetă a caracterului său, pentru că nu l-am văzut niciodată să manifeste vreun interes pentru obiecte naturale.

‘Nicăieri deducția nu este atât de necesară ca în religie,’ a spus el, rezemându-se cu spatele de obloane. ‘Gînditorul poate să facă din ea o știință exactă. Cea mai înaltă garanție a bunătății Providenței o avem, după părerea mea, în flori. Toate celelalte lucruri, puterile noastre, dorințele noastre, mîncarea noastră sînt absolut necesare pentru existența noastră. Dar acest trandafir este ceva în plus. Mirosul și culoarea lui sînt o podoabă a vieții, nu o condiție a ei. Numai bunătatea dă ceva în plus, și spun deci din nou că avem multe speranțe în flori’.

După ce citim acest citat, două întrebări se nasc în mintea noastră: „Ce alte lucruri ‘în plus’ putem noi observa?” Și: „De ce ne dă Dumnezeu ceva „în plus”?

Putem adăuga multe lucruri la acele „plusuri” pe care ni le dă Dumnezeu: ar fi dificil să-ți închipui o lume fără muzică, dar, ca și florile, muzica nu este necesară existenței. Și oare n-am putea să considerăm și avansul tehnologic un „surplus”?

Domnul are un scop atunci cînd ne dă aceste „surplusuri” și multe alte lucruri bune cu care sîntem binecuvîntați. Scopul este acela de a le împărți cu alții. Așa cum o pietricică aruncată într-o baltă creează deasupra apei unde, tot așa faptul că împărțim cu alții lucrurile bune pe care le primim de la Dumnezeu produce o recoltă tot mai bogată.

Întrebarea 7

Dacă nu avem bani, care sînt alte modalități prin care putem împărți cu alții lucruri bune?

(Răspuns) Timpul nostru poate fi mai valoros și mai important decît banii. O vizită personală, o convorbire telefonică sau o vedere trimisă cuiva pot fi de folos altora. Cuvintele amabile și încurajatoare, spuse cu pricepere, sînt daruri prețioase.

Întrebarea 8

Care sînt cîteva dintre „surplusurile” pe care ni le dă Dumnezeu?

(Răspuns) Tot ceea ce primim pe lîngă necesitățile de bază ale existenței este un „surplus” cîmpătat prin bunătatea plină de îndurare a lui Dumnezeu.

C. Aplicație

Spune-le elevilor tăi să-și imagineze că sînt agricultori și că sînt înaintea însămînțărilor de primăvară. Ajută-i să parcurgă următorul proces în trei faze:

1. Unde veți face însămînțările? (Cere-le elevilor să se gîndească la situații concrete în care pot semăna sămînța spirituală.)

2. Ce sămînță veți semăna? (Ce acțiune sau atitudine vor planifica elevii să demonstreze în situațiile asupra cărora s-au decis?)

3. Cum veți planta? (Ce pot elevii face în săptămîna care vine ca să fie siguri că, în situațiile la care s-au gîndit, roada Duhului se va vedea în viața lor?)

D. Rugăciune

Doamne Isuse, ajută-ne să ne modelăm viața după exemplul Tău. În mod special, dorim să fim mai puțin preocupați de noi înșine și să dovedim mai multă considerație față de voia lui Dumnezeu și binele altora. Dă-ne dorința de a fi călăuziți de Duhul Tău și de a vedea roada Lui în viețile noastre. În Numele lui Isus. Amin.

E. De ținut minte

Viața călăuzită de Duhul produce o recoltă bogată.